

μένης και ταύτης μετά τὸν θάνατον τοῦ συζύγου εἰς τὴν γονικαρίαν ἐνάγουσαν, ἢ, ἐν περιπτώσει προαποβιώσεώς της, εἰς τοὺς κληρονόμους της).

54 - 199α

1683. Ἀβαντάριον ἐν Νάξῳ, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 88 - 89.

...ἐγνωρίζοντας πολλές εὐεργεσίες και μεγάλες ἀνάπασες ἀπὸ τὸν νιόν της τὸν κὺρ Δ., παρακινημένη ἀτὴν της ποιεῖ τὴν παρὸν ξωμοίραση και ἀβαντάριο τοῦ αὐτοῦ της νιοῦ κὺρ Δ. Ἀρχή... ἀπὸ τὴ σήμερο ταῦτα πάντα... Μὲ τοῦτο νᾶναι κρατημένος ὁ ἄνωθεν Δ. νὰ μαντινήρη τὴν μάναν του ζωντανή και ἀποθαμένη, κατὰ τάξι...».

55 - 199β

1683. Πρακτικὸν ἀπὸ 12 Μαΐου τοῦ Κοινοῦ τῆς Σαντορίνης περὶ ἐθιμικοῦ δικαίου, ἐν 102α, σ. 164 - 165.

«Μὲ τὸ παρὸν γράμμα ὁμολογοῦν και λέγουσιν τῆ σήμερον οἱ κάτωθι προεστοὶ και γέροντες τῶν πεντε καστελλίων, ὅτι πῶς ἀπὸ παλαιότεν ἕως τὴν σήμερον ἦτο και εἶναι κοινή συνήθεια εἰς ὅλους, ὅταν ἕνας γονιὸς ἢ τις ἄλλος ὅπου νὰ ἔχη προᾶγμα ἐδικόν του, και νὰ τὸ ἔσοσιάζη, εἶναι νοικοκύρης νὰ τὸ ἀφίνη και νὰ τὸ ἀφιερῶνη ὅπου θέλει αὐτὸς του, ἢ ὅταν κάμη γράμμα τῶν παιδιῶν του ὡσὰν προυκοσύμφωνον ἢ τεσταμέντο ἢ ἄλλην παραγγελίαν δύνεται και εἰμπορεῖ νὰ κάμη ὅτι κοντετζιὸν θέλει εἰς αὐτὸ τὸ προᾶγμα και κανεῖς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ τὸν διασίση μήτε νὰ τὸν ἐνποδίση μόνον τὸ ἔχουν βέβαιον και στερεὸν και εἰς τὸν αἰῶνα ἀνέκοπτον, ἤγουν ὅταν μὲ κοντετζιὸν λέγει και νομινάρη νὰ πηγαίνη ἢ κληρονομία εἰς τοὺς πλέον προξίμους· ἂν ἴσως και ὁ κύρης ζεῖ, τὰ παιδιὰ δὲν κληρονομοῦν, ἢ ὅταν εἶναι ἀδέλφια, ἀνίψια δὲν ἔχουν νὰ κάμουν, και πάλιν ὅταν εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ παιδιὸ ἢ τῆς ἀδελφῆς, ἐγγόνι δὲν ἔχει νὰ κάμη, μόνον ὅστις εἶναι σημότερος και πλέον σφικτὸς ἐδικός, ἐκεῖνος κληρονομᾷ κατὰ τὴν τάξιν και συνήθειαν τοῦ τόπου μας. Καὶ ἔτζι πάλιν καμίαν βολάν, ἂν ἴσως και ὁ κύρης κάμη νὰ κληρονομοῦν και τὰ ἀνίψια ὡσὰν και τὰ ἀδέλφια ἢ τῶν ἀρσενικῶν τὰ παιδιὰ και ὄχι τὰ θηλυκά, ἢ τῶν θηλυκῶν μόνον, νοικοκύρης εἶναι, ὄχι μόνον νὰ τὰ ἀφίση ὅλονῶν του τῶν ἐδικῶν, μὰ και εἰς τοὺς πλέον ξένους διὰ τὴν ψυχὴν του, κατὰ τὴν κοντετζιὸν και παραγγελίαν ὅπου θέλει κάμη. Καὶ οὔτω μαρτυροῦν ὡς ἄνωθεν μὲ φόβον Θεοῦ διὰ νὰ μὴ χάνωνται ἢ συνήθειες και τάξεις ὅπου εἶχαν και βαστοῦν ἀκόμη βεβαιωμένες ἀπὸ τὴν κραταιὰν και ἀνίκητον βασιλείαν μὲ ἀκτιναμὲ και χατσιοῖφι...».

16 - 6 - 1973

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ